

Der Medwescher TRAMETER

Det Saksesch Blied der Medwescher Himetgemeinschaft

Nr. 27 am 14. Jahr

Bälüech zem „Mediascher Infoblatt“

Nürnberg, am Dezember 2018

Fiurtschrätt?

Alle Zeichnungen am Blied
se vum Untch Wolfgang

Äm Krīs

Günther Schuster

Mer drehn es äm Krīs,
munchmol leokt, munchmol lis,
awer äm Krīs.

Mer wärde gebiuren
Uch se glech verliuren
Än desem Krīs.

Mer weallen än j mih
Se wä de Fliih
Dä spranjen äm Krīs

Mer lüfen jöd Johr
iwer de sealw Bräck
mät verliuränem Bläck.

Mer sähn net läns,
mer sähn net riächts
mer sähn nor de Krīs.

Nor e klinzich Stäck
Eangder der Bräck
Flessen eas Drim

Mer drehn es äm Krīs,
munchmol leokt, munchmol lis,
awer äm Krīs.

Rentnergläck

Hans Otto Tittes

Als Rentner mess, derviur wor't Breoch,
em nemmi änzäh' senje Beoch,
em ká' sich zieje, wä em äs,
Klamotten drön, dä em vermässt
äll Johr derviur, se net gedrön,
wel, no der Frä, se net gead stöhn.

Speziell für Arbeden äm Guärten
diër Plunderstäck af int wuörden:
Em dit munch Hemd uch Hius nöch un,
dä fräer norr undët en Zegun,
uch Scheaßen dit em u' gänz gärn,
dä em zwor schlurfen hirt vu' fär'm.

Em spuert, wä wo' gänz griuß de Niut.
Doch ennes Däges kitt der Diud,
dinkt nemmol drun, ze froßen, öw
em Zäddern uëfzedron hät nöch.

Hië hiult int uëw. Klamotte wändern
Än Mäst samt Schaßen uch munch änderm;
et wid mih Platz äm gänzen Heos -
norr äs uch't Rentnergläck drö eos

Der Kuchelfätzen

Hans Otto Tittes

Wo' Kuchelfätze kende riäden,
für wat em alles se benätzt
än ärem zemlich kurtsche Liëwen,
et gew en List, dä läng besetzt.

Zem Bäspeall wonn em Saft verschitt,
den Däsch, den lër'n e kegð bekläckert,
nitt em en Zadder, wäscht dermät,
beviur de Hausfrä schneoft und mäckert.

Uch wonn der Scheaße e bitzke muërich,
der Heangd mät Chappi Schadden dit,
der Män de Bärflasch glad verschatt huët,
dediërcht em äm de Zadder giht.

Egal, öw griuß, öw klän der Schadden,
öw Krach derbä äs odder net,
en puër diër älder Kuchelfätzen
siël't giën äm Heos ze jeder Zegð.

Eos desem äs gänz klör ersichtlich,
datt Kuchelfätze se' sihr wichtich.
Ämdät hießt et uch iwerräl
dätt em dett hä beuëchte säl:

En Kuchel ohnen Zadder
äs wä de Katzen ohne Kadder!

Zem Gedächtnes

Änt Äldershim ze e puër Frän
kaom der noa Farr, äm nözesähn,
Wä et den Älden dö nöch geng.
Wä hië de Dirr afmächt, kaom feng
Tabakgereach em än de Nuës.
„Hu se Besäck gehuët Frä Bluës?
Et kit mer viur, wä wonn et dich,
Hä än der Stuv nō Tabak rich.
Odder- hië lacht und scherlt det Hift -
Hu sälwes se gepipt hä iwerhif't?“ -
De Fräen fechelden und schwiwen,
Und hu sich long erämgeziën,
Bäs sich de Bluësän nām en Dräft
Und det Gehemnes alsi läft:
„Wer sen hä gorr inssem, Härr Vuëter; äm dāt -
Hu mer es Tabak af de Kiule gestroat,
Et sil der älder Zekt glechen -
Un ewenich nō Män hä nöch rechen!“

De Aflkërung

Der Farr dī prädicht: „Durch sein Werde
Schuf Gott am Anfang Himmel und Erde!“
Hië liëcht et eos, erklärt mät Läv,
Wä wonn hië zeagesähn häv.
Der Klusche Mächel, e fromm Mängsch,
Hirt zea mät Unduëcht. Nor i Wängsch
Stecht af ä sengem Herzen; als gead Kräst
Werd et en froan, wonn hië nea wäbt,
Wä't viur Erschaffung deser Wealt
Gewießt äs. „Villicht erfeallt
Der Wiulhrwürden de Noagir
Und git der kurtsch uch klör en Lihr
Wä et gewießt äs.“ Nō der Prädich
Wä nea de Kirch vu Mängsche lädich,
Tritt un de Farr hië steall erun:
„Entschealdiche se Härr Wiulhrwürden, ech
hun
Uch iwer allerhänd geduëcht.
Wä se de Bibel hun eosgeluëcht.
Nor äster känn ech net verstöhn,
Känn der Herr Wiulhrwürden mer net söhn
Wä äs't gewießt ä genne Jöhren
Wä lërd uch Hemmel net erschaffe wören?“
Der Farr söht draf ganz reach uch kleach:
„Säch Mächel, et wör licht geneach!“
„Hm! Hm! Mint draf der Mächel hiu zefridden,
Alsi 't wör licht geneach! Nea wiß ich et, ich
biden!“

Eos dem „Mërenziker“
vum Otto Piringer

Der „Triller“

Der klinzich Christoph hirt mät Reah
Und Unduëcht dem Klavierspilln zea.
Seng Sil äs fröhlich uch vergnächt
Und mehlich kit et uch unt Lächt.
Wat bā des Hanzī sengem Speall
En esi fröhlich mächt uch steall.
Än huët dāt Stäck gor sihr erfroat,
Wo dä vill „Triller“ ägestroat.
Dāt wil hië gärn noch emol hiren.
Äm dāt schlecht hië äng' n mih kē viren
Und sot nea gänz erwuërdungsvoll:
„Hanz, kitzel det Klavier nöch emöl!“

Märkwürdich

Wat stihst tea dö gänz drümverliuren
Und kratzt dich Frängd, haingder den luren?
Sō Tummes, wat äs der passiert,
Dat der deng Silereah gestirt?
„Ech hun nea hiër de Zäjeln bruëcht
Hu se gezält und duërgeluëcht,
Und säch, et fehlen än diër Läck
Vun teosend wedder trëßich Stäck.“
Na dāt kit viur! Frängd, em widd ält!
Tea huët bām Alfladden dich verzält“
„Uch giëstern fehlde mer e puër,
Ech schafft se hekt uch pünktlich duër.
Dāt äs et net, wat mich hä kwiëlt,
Dāt kit viur, dat em sich verziëlt.
Oft fehlen är, ech wiß et jö.
Wä kit et awer - Nöber söl!
Dāt äs hä äst Beseangdert!
Se fehlen ängden vum liëtzen Heangdert!“

En haklich Fröch

Wat fräer än der älder Zegt
Net waßten nedemöl ält Lekt,
Vun der Verärwung, vun dem Blead,
Und vun der Rass, dem griuße Gead,
Dāt intressiert hekt jeden sihr.
Am dat hië nea uch äster lihr,
Feng der kli Christoph ister un,
Wä't Sästerchen beku se hun,
Den Griußvuëter aldäst ze frëjen
Wat hië hät gere wässe mëjen.-
Di moßt em nea genä erklären,
Wohär uch wä de Kängd ku wëren,
Dänn dat der Storch se broingd am Länd
Hat hië als Mer schiu lengst erkânt.
Der Griußvuëter, dī hat seng Nīt
Mer wör hië uch derzea berit, -
De vill, vill Fröjen afzëklären
Wo se nor esi ifach wëren!
Oft wör hië ä Verliëjenhit,
Well et emöl wärllich net git,
Ze äntwerten mäð geadem Gewässen.
Aff allent, wat Kängd glatt wälle wässen.
Elin det Änkeln wör zefridden,
Dat et det Herz sich eos keangd schidden. -
Nea word et steall. - Der Klän dinkt nō -
Awist sprächt hië: Griußvuëter sō,
Wonn Fräen Kängd bekunn, äm Bät loa messen,
Äs dāt en ustëchä Kränkhit? - Dāt mecht ech
wässen!

De Didesursach

İrest -wō?, - dāt dīt näst zer Sach,
Wör en Diudebeschaër, gor e kleach'.
Dī fährt seng ärnst Amt aft biët,
Nä wör äst auszesätze gewießt.
Nor äst weangdert de Farr gör sihr
Und kām em doch märkwürdich vır,
Af jedem Diudezerl säch,
Ständ: Diudesursach: „Äldersschwäch!“
Öv jang, öv äld, öv Män, öv Frä,
Un „Äldersschwäch!“ sturwe se hä. -
İst stält der Farr de Män zer Riëd
Und nähm en ärnstlich änt Gebiëd:
„Hirt Seimebatschu, wä kit det,
Dat ir, wonn emest diud hä loat,
E jedmöl än den Diudescheng
Det sälv Wiurt schrëwt, wä wonn dāt geng?
Dāt äs eamëglich ze erklären,
Dat guër un Äldersschwäch gestorwe wëren.“
Draf söt der Äld gor schla: Ech hun ze bidden,
Guër dä de nanea loan ä Fridden,
Se senn, ech kån et net verschwejen,
Un „Äldersschwäch“ gestorwen, wä ech 't
bezejen.
Se weren hekt um Liëwe guër,
Dä mer zem Fridhuf dreagän duër,
Härr Wiulhrwürden, awer ach!
Se wöre viur är Älder ze schwach!“

De Bakzillen

Schiu Wöche leach um Typhus kränk
Der jeang Herr, awer Gott soa Dänk,
De Krisis wör viuriff und nea
Geng't ängde mih der Biëberung zea.
Am Heos zerbräch em sich det Hift:
Wä kām der Typhus iwerhif't?
Em duëcht un det, zuch gent ervir,
E jëdet gāw derzea seng Lihr.
Der Vuëter gāw dem Wasser schüld,
De Motter söt: Ir Lekt! Gedüld!
Den Typhus kån em uch mät iëßen,
Ir terft af't Oppes net vergiëßen.“
De Säster mint: „Mër wä uch wä,
Et sen äm Speall Bakzillen hä.
Dä hun den Typhus iwerdrön.
Wohär se kun, kån ech net sön.
Det awer stiht eafehlber fiëst,
Bakzillen sen derbä gewießt.“
De Dänstmëd Fio hirt mät Reah
Desem Gesprëch en Zekt läng zea.
Drö scherelt et de Hift und mint:
„Bakzillen? Wärllich nemöl int!
Ech hun den jeangen Härrm doch allen Däch
Der Bät gemäocht uch afigescherelt, wō hië läch,
Doch hun ech - wat ech mich bemäh,
Niche Bakzillen kreche sämh!“

Kaost tea net sainge, eh Raper?

Det wätzich Äk

Der Misch uch der Getz trëfe sich äm Hemmel: „Nea säch, Misch; wat mëchst tea hä?“ „Na der Dëwel än et, ech bän erfriuren. Wat äs dir passiert?“ „Mech huët der Schläch tröfen.“ „Joi! Wä dät?“ „Na, de Nöberän reff mech un, ech säl schniël himen, meng Trenj häw sengen Gagic ze Besäck. Ech wä der Blätz ä meng Auto, fuëren himen wä vum Dëwel geridden. Säckem äm Schlöfzimmer, äm Kasten, eangderm Bäd – näst. Af der Stuff, äm Kealler – näst. Ech wör i Wasser und hu mich esi afgerëcht, dat mech af der Steall der Schläch tröfen huët.“ „Vai, vai Getz, tea bäst uch blëwst e Prostalau ... Waräm huët

tea net än der Kuchel än de Gefriertruhe ännegesähn? Mer wedden allebied nöch liëwen.“

En Frä stiht fiur ärrem Mån und fröcht: „Hust tea ijentlich en total zerknitterten 20 Euro Scheng äkest schiun gesähn?“ „Nä“, äntfert hië verwärrt. Sä lechelt än verfähreersch un, mëcht den iwerschten Knifel ärer Blüs af uch greeft hemlich än't Dekollte. Dohär doast sä en total zerknitterten Giëdscheng ereos. Dem Mån gefeallt dät sihr. E nitt den Scheng uch strohlt. Dernö fröcht sä: „Und huët tea äkest schiun emol

enen total zerknitterten 50 Euro Scheng gesähn?“ Total afgeriëcht söt der Mån: „Nä“. Sä zecht hemlich äre Kerrel en Stäck hiuh uch zuwert totsächlich enen total zerknitterten Giëdscheng dohär ereos. Hië nitt de Banknöt uch kecht gånz hastich viur Erriëjung. „Und nea ...“, pespert sä em zärtlich än't lür, „ ... sō mer dich, öf tea schiun äkest en 30000 Euro total zerknittert gesähn huët?“ Mät zeddrijer Stämm söt hië: „Nä, oh nä ... Dät mess ich eabedanjt sähn!“ Sä äntfert: „Na drö säch emöl an de Garage!“

(Ägescheackt vum Ingrid Fillinger)

„Me Mån äs schiun ächt Däch nö easer Hochzeit gestorwen!“ „Na Cha, drö huët hië awwer net lång gelidden!“

Zwië Frängd trëfe sich zeafeallich nö ville Johre wedder: „Huet deng Frä ijendlich är toll Figur behålden?“ Söt der ånder: „Wat hieët behålden? Sä huët se esiguër verdoppelt.“

(Ägescheackt vum Hans Otto Tittes)

IMPRESSUM:

Der MEDWESCHER TRAMITER verstiht sich als e Bliëd zer Verbrüedung vun Froad uch Spaß än easer sakscheschen Motterspröchl!

Ereosbroinjer: Himetgeminschuft Medwesch e.V.; **Der irscht Chef:** Gökeler Alfred (Freddy), Balingen

De Steallvertriëder: Buresch Horst (Mick), München; Rill Ortwin, Recklinghausen

Redaktionskollegium Medwescher Tramiter: Schuster Günther, Nürnberg (veråntwertlich) Sankt-Gallen-Ring 198, D-90431 Nürnberg, e-Mail: hg-mediasch@kabelmail.de; Dr. Drotloff Hansotto, Alzenau; Römer Wilfried, Augsburg;

Untch Wolfgang, Talheim

Layout: Untch Wolfgang, Talheim; Schiller Verlag, Herrmannstadt; **Måtarbeder & Logistik:** Buresch Klaus, München

Erschengd ån: Närebrich (Nürnberg); **Wä oft?:** Iest oder zwiemol åm Jöhr als Båluëch zem Mediascher Infoblatt

(awer nor wo genaech Legd, geneach Bådråch åschåcken).

Dreack: Alföldi, Debrecen

Schråftlich Bådråch bitte un de Redaktion schåcken. Numentlich odder mät em Signum gezeichnet Bådråch steallen de Minung der Verfasser duër und messen net mät diër des Ereosbroinjers iwerinståmmen.

Det Bliëd äs åmsonst, awer mer wedden es froan wo Sä eas mehrnor ewenich eangderståtzen, et mess net eabedainjd Giëld sen, awer vill Bådråch. Öf des nea sealwest geschiwre sen odder irest feangden, ås allesint.

Bankverbainjung: Sparkasse Fürstenfeldbruck, Konto: 13 04 393, BLZ: 700 530 70, IBAN: DE81 7005 3070 0001 3043 93, SWIFT-BIC: BYLADEM 1FFB

